

БРАТЧЕТАТА НА ГАВРОШЪ

Ти цѣлия скованъ отъ злоба си,
о, шуменъ и разблуденъ градъ,
и твойтѣ електрични глобуси
всуге тѣй празнично блѣстятъ !

Че всѣка вечеръ теменужена
ти виждашъ беднитѣ деца
и обидата незаслужена
по изнуренитѣ лица.

Сждбата рано ги излъгала,
живота сграбчилъ ги отвредъ,
и ето ги: стоятъ на жгъла,
съ прихлупенъ до очи каскетъ.

Какво имъ давашъ отъ разкоша си
ти — толкозъ щедъръ къмъ едни,
а къмъ бездомнитѣ Гаврошовци
жестокъ отъ ранни младини ?

Предъ твоитѣ витрини блѣскави
на купъ заставатъ често тѣ,
и колко скръбъ въ очитѣ трескави,
и колко мъка се чете !